

Opinia prawna
dotycząca udzielania informacji z Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych
w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej

1. Cel i przedmiot opinii.

Niniejsza opinia sporządzona jest na zlecenie Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w związku z praktycznymi problemami związanymi z udzielaniem informacji z Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych, w szczególności w drodze telefonicznej.

2. Opinia prawna.

Jak wynika z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 1251; dalej „ustawa o zawodach”), określona część informacji o pielęgniarkach/położnych zgromadzonych w Centralnym Rejestrze Pielęgniarek i Położnych (dalej „Centralny Rejestr”) stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1764; dalej „ustawa o dostępie”).

Udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie podlegają m.in. następujące informacje: imię i nazwisko, numer zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu, ograniczenia w wykonywaniu zawodu, prowadzenie praktyki, zaprzestanie wykonywania zawodu, zawieszenie prawa wykonywania zawodu, a także przyczyna wygaśnięcia prawa wykonywania zawodu i informacja o skreśleniu z rejestru. Są to więc informacje pozwalające na ustalenie, mówiąc ogólnie, kwestii dotyczących wykonywania zawodu przez pielęgniarkę/położną i posiadanych kompetencji oraz kwalifikacji, co jest istotne z punktu widzenia zarówno pacjentów, jak i podmiotów zatrudniających pielęgniarkę/położną. Udostępnieniu nie podlegają natomiast dane dotyczące bezpośrednio osoby pielęgniarki/położnej, jak nr PESEL, adres zamieszkania itp., poza naturalnie samym imieniem i nazwiskiem.

Przepisy ustawy o zawodach nie przewidują, że dane znajdujące się w Centralnym Rejestrze podlegające udostępnieniu mają być udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej, czy też w inny sposób pozwalający na zapoznanie się z nimi każdemu zainteresowanemu, w szczególności w formie wyszukiwarki na stronie internetowej. Wyszukiwarka taka nie jest też na chwilę obecną prowadzona. Wobec powyższego, jedyną w praktyce formą udostępniania informacji publicznej z Centralnego Rejestru jest udostępnianie na wniosek (art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie).

Wniosek taki może być oczywiście pisemny, jednakże ustawa o dostępie nie stawia wnioskującemu takiego wymogu. W art. 10 ust. 2 wskazuje zaś wyraźnie, że wniosek pisemny nie jest konieczny, przewidując, że informacja publiczna, która może być niezwłocznie udostępniona, jest udostępniana w formie ustnej lub pisemnej bez pisemnego wniosku. Wniosek o udostępnienie, w szczególności informacji możliwej do niezwłocznego udostępnienia, może być zatem dalece odformalizowany i złożony także w drodze e-mailowej czy ustnej. Nie ma przy tym przeszkody, aby taki ustny wniosek został złożony telefonicznie. Takie formy komunikacji, w szczególności ustna w drodze telefonicznej, uniemożliwiają lub co najmniej dalece utrudniają weryfikację tożsamości wnioskującego. Nie jest to jednak przeszkodą dla udostępnienia danych stanowiących informację publiczną, ponieważ ustawa o dostępie nie stawia również takiego wymogu. Zgodnie z ogólnymi zasadami wyrażonymi w art. 2 tej ustawy, prawo dostępu do informacji publicznej przysługuje każdemu, a od osoby wykonującej to prawo nie wolno żądać interesu prawnego lub faktycznego. W świetle tych zasad, odformalizowanie procedury udostępniania informacji publicznej jest zrozumiałe.

Powyżej wskazane zasady nie znajdują pełnego zastosowania w sytuacji udostępniania informacji przetworzonej, gdzie podmiot dysponujący danymi może żądać wykazania, że udzielenie takiej informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego (art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie), co może również rodzić konieczność identyfikacji wnioskującego. Nie dotyczy to jednak udostępniania danych konkretnej osoby z Centralnego Rejestru, gdyż w takiej sytuacji mamy do czynienia z danymi prostymi.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o dostępie, udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku. Sposób udostępnienia informacji nie musi zatem następować w takiej samej formie jak sam wniosek. Kwestia ta jest pozostawiona do decyzji wnioskującego. Oczywiście ze względów praktycznych, zarówno sam wniosek, jak i przekazanie informacji odbywa się najczęściej w formie pisemnej albo e-mailowej.

3. Wnioski.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, należy przyjąć, że:

- dane zgromadzone w Centralnym Rejestrze stanowiące informację publiczną podlegają udostępnieniu na wniosek każdej osoby, bez konieczności ustalania i weryfikacji jej tożsamości, ani powodów, dla których zwraca się z wnioskiem;
- nie wyklucza to złożenia wniosku o udostępnienie danych w drodze telefonicznej i zrealizowanie tego wniosku w tej samej formie, gdyż udostępnienie tych danych telefonującemu może nastąpić natychmiast, po sprawdzeniu w Centralnym Rejestrze;
- wnioskujący może żądać udostępnienia wszelkich informacji o pielęgniarce/położnej znajdujących się w Centralnym Rejestrze a stanowiących informację publiczną;

- udzielenie informacji publicznej może polegać także na weryfikacji danych, tj. np. na potwierdzeniu, że dana pielęgniarka/położna legitymuje się zaświadczeniem o prawie wykonywania zawodu o określonym numerze albo też np. że nie jest zawieszona w prawie wykonywania zawodu.

- jednak z uwagi na to, że dane dotyczące bezpośrednio osoby pielęgniarki/położnej jak PESEL czy adres zamieszkania nie stanowią w świetle ustawy o zawodach informacji publicznej, weryfikacja tych danych w stosunku do osoby znajdującej się w Centralnym Rejestrze wykracza poza ustawowy cel i nie powinno mieć miejsca. W ocenie sporządzającego niniejszą opinię, byłoby to naruszeniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Warszawa, dnia 30 marca 2017 r.

Radca prawny

Paweł Dudkiewicz